Lietas arhīva Nr. CA-0177-21/7
ECLI:LV:ZAT:2021:0813.C73549419.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2021.gada 13.augustā

-

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Daina Baltā,
tiesnese Marianna Terjuhana
tiesnesis Aigars Sniedzītis
ar sekretāri Annu Goļcu

piedaloties prasītājas Jelgavas valstspilsētas domes pilnvarotās personas SIA "Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" pārstāvei /pers. A/, atbildētājam /pers. B/, atbildētāja pilnvarotajai personai /pers. C/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Jelgavas valstspilsētas domes prasībā pret /pers. B/ par izlikšanu no sociālā dzīvokļa un zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Jelgavas pilsētas dome, šobrīd Jelgavas valstpilsētas dome, (turpmāk – pašvaldība) 2019.gada 23.septembrī iesniedza Zemgales rajona tiesā prasības pieteikumu un prasības pieteikuma papildinājumus (lietas 4.-7., 123.lapa) pret atbildētāju /pers. B/, kurā pamatojoties uz Civillikuma 1., 2., 3., 4., 7., 1587., 1588., 1590., 1651., 1652., 1759., 1760., 1775., 1773., 1779., 1770., 1771., 1828., 1832., 1833., 1838., 2152.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2., 6., 28.pantu, likuma "Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām mājām" 5., 11.pantu tiek izvirzīti prasījumi:
- izlikt atbildētāju no dzīvojamās telpas Nr./numurs//adrese/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas;
- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai zaudējumus 228,04 *euro* par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem laikā no 2018.gada janvāra līdz 2020.gada 31.jūlijam un samaksātos tiesas izdevumus;
- atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas.

Prasības pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] Atbildētājs dzīvojamo telpu Nr./numurs/, sociālajā mājā /adrese/ (turpmāk arī sociālais dzīvoklis), īrē no 2013.gada 12.novembra.

Pamatojoties uz pašvaldības Dzīvokļu komisijas 2017.gada 13.septembra lēmumu "Īres līguma atjaunošana sociālajā mājā /pers. B/," ar atbildētāju 2017.gada 20.septembrī noslēgts sociālās dzīvojamās telpas īres līgums Nr./numurs/ (turpmāk – īres līgums), izīrējot atbildētājam sociālo dzīvokli līdz 2017.gada 13.decembrim.

Īres maksa noteikta ar pašvaldības lēmumiem un tā ir saistoša atbildētājam.

Īres līguma termiņam beidzoties, atbildētājs sociālo dzīvokli nav atbrīvojis.

Izskatot atbildētāja lūgumu pagarināt īres līgumu, pašvaldības Dzīvokļu komisija 2019.gada 23.janvārī pieņēma lēmumu Nr./numurs/ atbildētājam atteikt atjaunot īres līgumu; atbildētājam atbrīvot sociālo dzīvokli un nodot to SIA "Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" 30 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas. Atbildētājs šo lēmumu apstrīdēja. Ar pašvaldības 2019.gada 23.maija lēmumu Nr./numurs/ atstāts negrozīts Dzīvokļu komisijas lēmums.

[1.2] Atbildētājs kopš 2017.gada 14.decembra lieto sociālo dzīvokli bez īres līguma noslēgšanas.

[1.3] Atbildētājs, neveicot maksājumus par sociālo dzīvokli un to neatbrīvojot, ir radījis prasītājai zaudējumus, kas uz 2020.gada 31.jūliju ir 228,04 *euro* par īri un komunāliem pakalpojumiem.

[1.4] Atbildētājs zaudējis tiesības lietot sociālo dzīvokli. Prasītāja 2019.gada 30.maijā aicināja atbildētāju atbrīvot sociālo dzīvokli mēneša laikā. Līdz prasības celšanas dienai atbildētājs nav atbrīvojis sociālo dzīvokli.

[2] Atbildētājs/pers. B/ iesniedza lietā rakstveida paskaidrojumus (lietas 62.-63.lapa), norādot, ka celto prasību neatzīst, ka pašvaldības Dzīvokļu komisija 2018.gada 16.maijā pieņēma lēmumu Nr./numurs/ atjaunot īres līgumu uz 6 mēnešiem no 2017.gada 13.decembra, nosakot, ka 30 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas jānoslēdz īres līgums. Īres līgumu nav noslēdzis, jo faktiski SIA "Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" izveidoja situāciju, ka līgums netika noslēgts. Īres līgumu vēlas noslēgt, jo atbildētājam nav citas dzīvesvietas, atbildētājam noteikta II grupas invaliditāte.

[3] Atsauksmē par atbildētāja paskaidrojumiem (lietas 70.-71.lapa) prasītājas puse norādīja uz turpmāk minētajiem argumentiem.

Prasītājas pilnvarotā persona kā pārvaldnieks rīkojusies saskaņā ar pašvaldības un tās pilnvarotās institūcijas lēmumiem. Atbildētāja iebildumi, ka pārvaldnieks ignorējis atbildētāja lūgumus noslēgt īres līgumu, ir nepamatoti un nav iesniegti pierādījumi, kas to apliecina.

Pašvaldības Dzīvokļu komisijas 2019.gada 23.janvāra lēmums par atteikumu atjaunot atbildētājam īres līgumu tika pamatots ar to, ka atbildētājs pārkāpis īres līguma noteikumus un neievēroja Sociālās mājas iekšējās kārtības noteikumus. Atbildētājs nelikumīgi aizņem sociālo dzīvokli.

Prasītāja puse neredz mediācijas izmantošanas lietderīgumu.

[4] Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu prasība tika apmierināta. Tiesa nosprieda:

Izlikt /pers. B/ no sociālā dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piedzīt no /pers. B/ par labu Jelgavas pilsētas domei zaudējumus par sociālā dzīvokļa īri un pakalpojumiem laikā no 2018.gada janvāra līdz 2020.gada 31.jūlijam 228,04 *euro* un tiesas izdevumus 80,81 *euro*.

Noteikt Jelgavas pilsētas domei tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas, procentu pieaugumu apturot līdz tas sasniedzis pamatkapitāla lielumu.

Atbrīvot /pers. B/ no valsts nodevas maksājuma 70 *euro*, ņemot vērā viņa mantisko stāvokli.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[4.1] Nav pamata uzskatīt, ka atbildētājam ir tiesības lietot sociālo dzīvokli un viņš būtu atbrīvojams no maksājumu veikšanas par tā lietošanu un pakalpojumiem, gan uz līguma pamata, gan tam izbeidzoties. Secināms, ka atbildētājs nav bijis godprātīgs sev piešķirto tiesību un uzlikto pienākumu izpildē, kas izriet no īres līguma.

[4.2] 2014.gada 26.augustā noslēgts sociālā dzīvokļa īres līgums ar atbildētāju par dzīvojamās telpas /adrese/, nodošanu un pieņemšanu atbildētājam lietošanā uz laiku līdz 2015.gada 6.februārim. Tāpat atbildētājam uz līguma pamata šis sociālais dzīvoklis nodots lietošanā uz 2015.gada 2.novembra līguma pamata termiņā līdz 2016.gada 10.martam, uz 2016.gada 30.decembra līguma pamata līdz 2017.gada 21.martam, uz 2017.gada 20.septembra līguma pamata līdz 2017.gada 13.decembrim.

Nav strīda, ka īres maksa noteikta ar pašvaldības lēmumiem un tā ir saistoša atbildētājam.

Grāmatvedības izziņas un aprēķins apliecina, ka atbildētājam izveidojies parāds par īri un pakalpojumiem uz 2019.gada septembri 106,28 *euro*, uz 2020.gada 31.jūliju 228,04 *euro*. Atbildētājs iesniedzis rēķinu, kas uzliek viņam pienākumu samaksāt līdz 2020.gada 31.janvārim 94,62 *euro*, maksājuma saistības uz 2019.gada 1.decembri norādītas 84,78 *euro*.

[4.3] Ar pašvaldības Dzīvokļu komisijas 2019.gada 23.janvāra lēmumu, ko atstājusi negrozītu pašvaldība ar 2019.gada 23.maija lēmumu (to par tiesisku un pamatotu atzinusi Administratīvā rajona tiesa ar 2020.gada 30.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42-00496-20, kas stājies likumīgā spēkā 2.jūnijā), atbildētājam atteikts atjaunot/pagarināt īres līgumu, īres līguma termiņš beidzies 2017.gada 12.novembrī un noteikts termiņš sociālā dzīvokļa atbrīvošanai 30 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas brīža. Pieņemts lēmums, kas uzliek atbildētājam pienākumu atbrīvot sociālo dzīvokli, jo pašvaldība pieņēmusi par to lēmumu un nodevusi to izpildei pilnvarniekam.

[4.4] 2019.gada 6.jūnijā atbildētājs saņēmis brīdinājumu, aicinot atbrīvot nelikumīgi aizņemto sociālo dzīvokli, izskaidrojot pienākumu to nodot noteiktā kārtībā un brīdinot par sekām, ja tas netiks darīts – tiks celta prasība tiesā. Izteikts aicinājums izteikt iebildumus mēneša laikā no brīdinājuma saņemšanas.

Nav pamata uzskatīt, ka norādītajā termiņā būtu celti kādi iebildumi par parādu. Sociālais dzīvoklis nav atbrīvots un nav nodots.

[4.5] Nav strīda par to, ka kopš 2017.gada 14.decembra atbildētājs lieto sociālo dzīvokli bez īres līguma noslēgšanas. Pašvaldības lēmumu par sociālā dzīvokļa atbrīvošanu atzinusi par tiesisku un pamatotu administratīvā rajona tiesa, izskatot atbildētāja prasību par to un to, ka pašvaldība pamatoti atteikusi atbildētājam atjaunot īres līgumu. Atzīstams, ka saņemot pašvaldības palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā uz noteiktu laiku, jārēķinās ar to, ka palīdzībai nav pastāvīga rakstura un tā sniegta, lai personai noteiktā laika periodā sniegtu atbalstu. Tas nerada personai tiesisko paļāvību, ka īres līguma termiņš tiks pagarināts.

Pašvaldības institūcija nav pieņēmusi lēmumu par šī sociālā dzīvokļa izīrēšanu atbildētājam pēc tam, kad ir notecējis iepriekš noslēgtā terminētā īres līguma termiņš.

Līdz ar to iestājušās tiesiskās sekas, ko noteic likuma "Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" 13.panta pirmās daļas 2.punkts – atbildētājam ir iestājies pienākums atbrīvot sociālo dzīvokli.

[4.6] Nav strīda par to, ka atbildētājs turpina lietot sociālo dzīvokli, maksājumus par to neveicot prasībā norādītajā laika posmā un apmērā, turklāt, neievēro sociālās mājas iekšējās kārtības noteikumus, kā tas norādīts pašvaldības lēmumā un Administratīvās rajona tiesas spriedumā, kas ir saistošs, iztiesājot šo strīdu.

Tātad atbildētājs sistemātiski neievēro sociālās dzīvojamās mājas iekšējās kārtības noteikumus, kā dēļ prasītāja atteikusi atbildētājam atjaunot īres līgumu.

[4.7] Atbildētājs turpina lietot sociālo dzīvokli bez tiesiska pamata, neveicot maksājumus par to. Līdz ar to prasītājai tiek nodarīti zaudējumi, jo tā nevar šo telpu nodot lietošanā citai personai likumā noteiktajā kārtībā. Cēloniskais sakars starp atbildētāja prettiesisku rīcību – bezdarbību, neatbrīvojot sociālo dzīvokli, tiek liegts to nodot citas personas lietošanā un saņemt īres un pakalpojumu maksājumus.

Cēloniskais sakars starp dzīvojamās telpas nenodošanu, zaudējumu esību un atbildētāja vainojamību ir tieši noskaidrots, pierādīts ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā.

Par prasības summas apmēru atbildētājs nestrīdas, to apšaubīt nav pamata, jo tā pierādīta ar noteiktiem rakstveida pierādījumiem lietā – līgumu, pašvaldības lēmumu, grāmatvedības izziņu aprēķinu.

[4.8] Leģitīma mērķa sasniegšanai atbildētāja, kā bez apgādības esošas personas ar invaliditāti, tiesiskās intereses samērīgi pakļaujas sabiedrības kopuma tiesiskajām interesēm.

Ignorējot sabiedrisko kārtību, kas noteikta sociālajā mājā (sk. *Administratīvā rajona tiesas 2020.gada 30.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42-00496-20*), ilgstoši nemaksājot par sociālo dzīvokli, to lietojot un saņemot pakalpojumus, atbildētājs pats ar savu rīcību un bezdarbību radījis apstākļus, kad viņa tiesiskā aizsardzība ir aprobežojama pilnībā – kā to pamatoti prasa prasītāja ar celtās prasības pamatu, priekšmetu un summu.

[4.9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1756., 1759.panta 1.punktu un 1765.panta otro daļu ir pamats noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātās summas.

[5] Atbildētājs/pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību par minēto pirmās instances tiesas spriedumu un tās papildinājumus (lietas 144., 149.lapa), norādot, ka spriedumu pārsūdz daļā par izlikšanu no sociālā dzīvokļa.

Apelācijas sūdzība motivēta ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tiesa izskatīja lietu rakstveida procesā. Atbildētājam netika dota iespēja sniegt paskaidrojumus un reālus iebildumus prasītājas motivācijai. Atbildētājam tika liegts izmantot Civilprocesa likuma 74.panta paredzētās tiesības, kas noveda pie nepamatota sprieduma pieņemšanas.

[5.2] 2019.gada 19.februārī pašvaldības atteikums pagarināt īres līgumu tika pārsūdzēts.

Pirmās instances tiesa bez jebkādiem pierādījumiem atzina, ka atbildētājs sistemātiski neievēro iekšējās kārtības noteikumus.

Atbildētājam noteikta II grupas invaliditāte, nav citas dzīvojamās telpas.

Atbildētājs apelācijas sūdzībā izvirzījis lūgumu apelācijas instances tiesai atcelt Zemgales rajona tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu daļā par izlikšanu no sociālā dzīvokļa un nodot lietu jaunai izskatīšanai, stingri ievērojot Civilprocesa likuma normas.

[6] Ar Zemgales apgabaltiesas tiesneses 2021.gada 12.janvāra lēmumu ierosināta apelācijas tiesvedība, lieta nolikta izskatīšanai tiesas sēdē.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotās personas pārstāve /pers. A/ prasību uzturēja, atbildētāja apelācijas sūdzību neatzina.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. B/, atbildētāja pilnvarotā persona /pers. C/ prasību pārsūdzētajā daļā neatzina, apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši apelācijas sūdzības argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, apelācijas sūdzības argumentus, secina, ka prasība par izlikšanu no sociālā dzīvokļa ir pamatota un apmierināma.

[7.1] Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikts, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Ievērojot, ka atbildētājs nav pārsūdzējis Zemgales rajona tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu daļā, ar kuru no atbildētāja prasītājas labā piedzīti zaudējumi 228,04 *euro*, tiesas izdevumi 80,81 *euro*, noteiktas prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus, spriedums minētajā daļā stājies likumīgā spēkā saskaņā ar Civilprocesa likums 203.panta otro daļu.

Līdz ar to apelācijas instances tiesā lieta izskatāma tikai sakarā ar atbildētāja iesniegto apelācijas sūdzību prasības daļā par izlikšanu no sociālā dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, secīgi par tiesas izdevumiem, kas saistīti ar šo prasījuma daļu.

[7.2.] Atbildētājs apelācijas instances tiesai izvirzījis lūgumu atcelt pārsūdzēto pirmās instances tiesas spriedumu, jo tika liegts izmantot Civilprocesa likuma 74.panta paredzētās tiesības, proti, lieta tika izskatīta rakstveida procesā, netika dota iespēja sniegt paskaidrojumus un reālus iebildumus prasītājas motivācijai.

[7.2.1] Civilprocesa likuma 426.panta trešā daļa noteic apelācijas instances tiesai izskatīt lietu pēc būtības, nenosūtot to jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai, izņemot šā likuma 427.pantā paredzētos gadījumus.

[7.2.2] Civilprocesa likuma 427.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa neatkarīgi no apelācijas sūdzības motīviem ar lēmumu atceļ pirmās instances tiesas spriedumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, ja apelācijas instances tiesa konstatē, ka:

1) tiesa lietu izskatījusi nelikumīgā sastāvā;

2) tiesa lietu izskatījusi, pārkāpjot procesuālo tiesību normas, kas nosaka pienākumu paziņot lietas dalībniekiem par tiesas sēdes laiku un vietu;

3) pārkāptas procesuālo tiesību normas par tiesvedības valodu;

4) tiesas spriedums piešķir tiesības vai uzliek pienākumus personai, kura nav pieaicināta lietā kā lietas dalībnieks;

5) lietā nav tiesas sēdes protokola vai tiesas sprieduma.

[7.2.3] Civillietu tiesas kolēģija nekonstatēja nevienu no Civilprocesa likuma 427.panta pirmajā daļā paredzētajiem gadījumiem, lai atceltu pārsūdzēto pirmās instances tiesas spriedumu, turklāt Civillietu tiesas kolēģija nepiekrīt apelācijas sūdzības iesniedzējam, ka Zemgales rajona tiesa, izskatīdama lietu rakstveida procesā, ierobežojusi atbildētāja procesuālās tiesības.

Norādāms, ka ne jebkurš procesuāls pārkāpums ir pietiekams pamats sprieduma atcelšanai, jo pārkāpumam jābūt tādam, kas ļautu uzskatīt, ka gadījumā, ja procedūra būtu ievērota, nolēmums būtu citāds. Tātad, procesuāla rakstura kļūdas un to ietekme uz gala nolēmuma tiesiskumu ir vērtējama saprātīgi (sk. *Satversmes tiesas 1998.gada 13.jūlija spriedums lietā Nr.03-04*).

[7.2.4] Kā redzams no pirmās instances tiesas 2020.gada 4.marta sēdes protokola, puses sniedza savus paskaidrojumus. Minētajā tiesas sēdē lietas izskatīšana tika atlikta, dodot iespēju atbildētājam iesniegt papildus pierādījumus, ņemot vērā apstākli, ka atbildētājs iesniedzis Administratīvā rajona tiesā pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru tiktu atjaunots sociālā dzīvokļa īres līgums, izdošanu (lietas 90.-92.lapa).

Izskatot lietu tiesas sēdē 2020.gada 11.martā, pirmās instances tiesa pieņēma lēmumu apturēt tiesvedību lietā līdz brīdim, kad likumīgā spēkā stāsies nolēmums administratīvajā lietā Nr.A420219319 (lietas 95.-96., 97.-98.lapa).

Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2020.gada 9.jūnija lēmumu lietā nolemts atjaunot tiesvedību. Atsaucoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtas situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" *(spēkā no 2020.gada 5.aprīļa līdz 2020.gada 10.jūnijam)* 4.panta pirmo un otro daļu un secinot, ka tiesas sēdi nav iespējams noturēt, nodrošinot Ministru kabineta noteiktās prasības attiecībā uz pulcēšanos iekštelpās, tiesnese atzina, ka lieta izskatāma rakstveida procesā 2020.gada 16.jūlijā, nerīkojot tiesas sēdi. Nolūkā garantēt pusēm to procesuālo tiesību maksimālu izmantošanu, tiesnese nolēma informēt lietas dalībniekus, ka līdz 2020.gada 10.jūlijam tie ir tiesīgi rakstveidā pieteikt noraidījumus tiesnesei, iesniegt prasības pieteikuma papildinājumus, papildu paskaidrojumus, pierādījumus vai citus procesuālos lūgumus, ja lieta skatāma tiesā pušu sacīkstēs (lietas 110.-111.lapa).

Atbildētājs 2020.gada 13.jūlija iesniegumā lūdzis lietu izskatīt tiesas sēdē, motivējot savu lūgumu ar nepieciešamību sniegt svarīgus paskaidrojumus (lietas 114.lapa) un pievienojot invaliditātes apliecības fotokopiju (lietas 115.lapa), Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādes "Jelgavas sociālo lietu pārvalde" 2020.gada 27.janvāra izziņas par atbilstīgu trūcīgās personas statusam kopiju un Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2020.gada 21.maija izziņas Nr./numurs/ "Par pakalpojuma apmēru" kopiju (lietas 116., 117.lapa).

Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā (*spēkā no 2020.gada 10.jūnija*), ņemot vērā personu tiesības uz veselību un sabiedrības drošības intereses, ietverts nosacījums, ka valsts institūcijas pakalpojumus turpina sniegt attālināti. Minētā likuma 10.pants paredz, ka civillietas tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu.

Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2020.gada 2.septembra lēmumu lietā nolemts: izskatīt civillietu rakstveida procesā 2020.gada 13.oktobrī saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, paziņojot lietas dalībniekiem; procesuālo tiesību maksimālai izmantošanai informēt lietas dalībniekus, ka ne vēlāk kā līdz 2020.gada 28.septembrim tie ir tiesīgi rakstveidā iesniegt tiesā papildinājumus, papildus paskaidrojumus, pierādījumus vai citus procesuālos lūgumus. Pirmās instances tiesas tiesnese, izvērtējot atbildētāja lūgumu izskatīt lietu mutvārdu procesā, atzina, ka par būtiskiem apstākļiem paskaidrojumus atbildētājs var sniegt rakstveidā (lietas 119.-120.lapa).

[7.2.5] Kā izriet no lietas materiāliem, tad atbildētājs savas procesuālās tiesības sniegt pirmās instances tiesā papildu paskaidrojumus rakstveidā nav izmantojis. Bez tam atbildētājs nav norādījis uz objektīvi pastāvošiem šķēršļiem, kas kavēja attiecīga paskaidrojuma iesniegšanu pirmās instances tiesā.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģijas nekonstatē pamatu atzinumam, ka lietas izskatīšana rakstveida procesā radījusi atbildētājam tiesību aizskārumu. Turklāt, izvērtējot atbildētāja puses paskaidrojumus apelācijas instances tiesā, Civillietu tiesas kolēģija secināja, ka faktiski tie nav attiecināmi uz celtās prasības priekšmetu un pamatu, bet saistīti ar izskatītā administratīvā lietā Nr.A420219319 vērtēto /pers. B/ rīcību īres līguma un Sociālās dzīvojamās mājas iekšējās kārtības noteikumu ievērošanā.

Kā izriet no pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļas, tad tiesa ir vispusīgi noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, kam ir nozīme strīda pareizā izšķiršanā, analizējusi pierādījumus, ar kuriem pamatojusi nodibinātos apstākļus, kā arī motivējusi, kādu apsvērumu dēļ piekritusi prasību apmierināt.

[7.3] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā

Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kā arī piemērotās tiesību normas un izdarītie secinājumi attiecībā uz atbildētāja izlikšanu no sociālā dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas ir pareizi un pietiekami, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas pārsūdzētā tiesas sprieduma motīviem šajā daļā, tos neatkārtojot.

Civilprocesa likuma 430.panta trešajā daļā noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[7.4] Kā izriet no apelācija sūdzības satura, lietā atbildētājs nav apstrīdējis pirmās instances tiesas nodibinātos faktiskos apstākļus (*sk. šī sprieduma 4.2.-4.5.punktu*).

Lietā nav strīda, ka SIA "Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" ir pārvaldnieks sociālai mājai /adrese/, ar pilnvarojumu pārvaldīt šo māju (lietas 10.-13., 14.-20., 21., 22.-24.lapa).

Atbildētājs deklarēts sociālajā dzīvoklī no 2013.gada 12.novembra (lietas 39.lapa).

Sociālā dzīvokļa īres līguma termiņš ar pašvaldības Dzīvokļu komisijas 2018.gada 16.maija lēmumu Nr./numurs/atjaunots atbildētājam no 2017.gada 13.decembra uz 6 mēnešiem, noteiktā termiņa atbildētājs nav noslēdzis īres līgumu (lietas 47.lapa).

Lietā nav strīda, ka sociālo dzīvokli atbildētājs lieto bez īres līguma no 2017.gada 14.decembra.

[7.5] Ievērojot, ka atbildētājs zaudējis tiesības īrēt konkrēto sociālo dzīvokli jau no 2018.gada 14.jūnija atbilstoši pašvaldības Dzīvokļu komisijas 2018.gada 16.maija lēmumam Nr./numurs/, ka sociālā dzīvokļa īres līgums ar pašvaldības Dzīvokļu komisijas 2019.gada 23.janvāra lēmumu Nr./numurs/, kas ir spēkā esošs, atbildētājam nav atjaunots, līdz ar to ir secināms, ka atbildētājam zudis pamats aizņemt sociālo dzīvokli.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs sociālo dzīvokli nav atbrīvojis.

[7.6] Šādos apstākļos, atbildētājam zaudējot tiesisko pamatu aizņemt sociālo dzīvokli, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka ir pamats taisīt spriedumu par atbildētāja izlikšanu no sociālā dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas pamatojoties uz Civillikuma 3., 2152.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" (*zaudējis spēku 2021.gada 1.maijā*) 2.panta otro daļu, 6.panta otro daļu, 15.pantu, likuma "Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" 10., 11.pantu, 13.panta pirmās daļas 2.punktu.

[7.7] Atbildētājam ar noteikto II grupas invaliditāti (lietas 115.lapa), ar noteikto uz laiku trūcīgās personas statusu (lietas 116.lapa) tika nodrošināta mājokļa pieejamība, bet kā izriet no Administratīvā rajona tiesas 2020.gada 30.aprīļa sprieduma lietā Nr.A420219319 (lietas 102.-109.lapa), tiesa konstatējusi, ka atbildētājs sistemātiski pārkāpis Sociālās dzīvojamās mājas iekšējās kārtības noteikumus, kas bija par pamatu pašvaldībai atteikt atjaunot sociālā dzīvokļa īres līgumu. Bez tam atbildētājs ilgstoši nav veicis maksājumus par sociālo dzīvokli. Līdz ar to norādītais apelācijas sūdzībā apstāklis, ka atbildētājs ir persona ar invaliditāti un bez citas dzīvojamās telpas, nedod pamatu noraidīt prasību, bet piešķir atbildētājam tiesības risināt jautājumu par sociālā dzīvokļa īri likuma "Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" noteiktajā kārtībā.

[7.8] Pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus, tāpēc prasību par izlikšanu no sociālā dzīvokļa pamatoti apmierinājusi.

[7.9] Kā secinājusi pirmās instances tiesa, ceļot prasību, nav samaksāta valsts nodeva 70 *euro* par prasījumu par izlikšanu no sociālā dzīvokļa.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu apelācijas instances tiesā saistītie izdevumi 2,22 *euro*, kas nav samaksāti iepriekš.

Kā redzams no lietas materiāliem, atbildētājs ar Zemgales rajona tiesas tiesnesa 2020.gada 2.novembra lēmumu atbrīvots no tiesas izdevumu maksāšanas pie apelācijas sūdzības (lietas 145.-146.lapa).

Izvērtējot nesamaksātās valsts nodevas 70 *euro* piespriešanu valsts labā, Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā Civilprocesa likuma 42.pantā noteikto kārtību.

Lietā ir pamats secināt, ka atbildētāja, kuram noteikta II grupas invaliditāte (lietas 115.lapa), kurš no 01.01.2020. saņem valsts sociālā nodrošinājuma pabalstu 147,23 *euro* (lietas 117.lapa) un kuram atbilstoši pušu paskaidrojumiem ir nesamaksāti piedzītie zaudējumi un tiesas izdevumi, mantiskais stāvoklis liedz samaksāt sakarā ar apmierināto prasījumu valsts nodevu, kas nav samaksāta iepriekš. Ievērojot Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājs atbrīvojams no valsts nodevas 70 *euro* samaksas par apelācijas instances tiesā izskatīto un apmierināto prasījumu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu šos izdevumus uzņemas valsts.

[7.10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam un Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otrajai un sestajai daļai atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430., 432.-434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apelācijas instances tiesā uzturētajā daļā apmierināt.

Izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, no sociālā dzīvokļa Nr./numurs//adrese/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Noteikt /pers. B/ 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atbrīvot /pers. B/ no valsts nodevas 70 *euro* un samaksas valsts labā.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Civillietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Zemgales apgabaltiesā, samaksājot drošības naudu 300 *euro*, saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr. 90000068892, konts LV83TREL8280010000000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, iemaksas mērķis: F22010010, dati personas vai lietas identificēšanai.

Sprieduma sastādīšanas datums – 2021.gada 13.augusts.

Tiesnese	(personiskais paraksts)	D. Baltā
Tiesnese	(personiskais paraksts)	M. Terjuhana
Tiesnesis	(personiskais paraksts)	A. Sniedzītis